

HZ. MUHAMMED (SAV) ŞÜKREDERDİ

Cenab-ı Hak, Peygamberimiz (sav)'i bütün günah ve kusurlardan temiz ve uzak olarak yaratmıştır. Geçmiş ve gelecek bütün günahlarını bağışlamıştır. Böyle olduğu halde, Peygamberimiz (sav) devamlı şükür içinde bulunurdu.

Bir gece sabaha kadar namaz kılmış, gözyaşı dökmüştü. Peygamberimiz (sav)'i bu halde gören aziz hanımı Hz. Âişe:

" Ya Resulallah, niçin kendinizi bu kadar yoruyorsunuz? Geçmiş ve gelecek günahlarınız—yok ya—affedilmedi mi?" deyince, Peygamberimiz (sav) şu karşılığı verdi: "Yâ Âişe, Allah'a şükredici bir kul olmayayım mı?" Evet, o Allah'a gerçek manada şükreden yüce bir insandı. Sevinçli bir haber duyduğu zaman hemen şükür secdesine varır, Rabbine olan minnetini bildirirdi.

Hz. Ömer'in "Bizans kralı ve İran şahı dünya nimetleri içinde yüzerken, Resulullah (sav) kuru hasır üstünde yaşıyor" diyerek ağlaması üzerine, Sahabîsinin gönlünü hoş tutan yüce Peygamberimiz (sav):

" Yâ Ömer, varsın, Kisra ve Kayser dünya nimetlerinden zevklerini alsınlar, keyif sürsünler. Âhiret nimeti bize yeter" diyerek tevekkül ve rızasını dile getiriyordu.

Peygamberimiz (sav), felâket ve musibetlere karşı sabrederken, bir lütuf ve nimete kavuştuğu zaman da şükrederdi. Zaten onun her hali şükür üzerineydi. Hiçbir meseleden dolayı şikâyet ettiği, insanlara dert yandığı görülmemişti. Çok ağır hastalıklara yakalandığında bile devamlı şükür içinde bulunurdu.

Hz. Âişe anlatıyor:

" Resulullah (sav) bir gün hastalandı. Yatağının içinde dönmeye başladı. Ben kendisine, 'Eğer bu hastalık içimizden birisine gelseydi, çok şikâyet ederdik' dedim. Bunun üzerine Resul-i Ekrem şöyle buyurdu:

" Şunu unutma ki, mü'minler birtakım sıkıntılarla karşı karşıya gelirler. Ayağına bir diken batan veya bedenine bir ağrı giren mü'minin başına gelen bu sıkıntı dolayısıyla Allah bir günahını affeder ve âhiretteki makamını bir derece yükseltir."

Peygamberimiz (sav) en dayanılmaz musibetlere uğradığı gibi, en büyük ve ulvi nimetlere de kavuşmuştu. Cenab-ı Hak kendisini âlemlere rahmet olarak göndermiş, kâinatın efendisi yapmış, bütün peygamberlere sultan, evliyalara rehber, mü'minlere eşsiz bir örnek kılmıştır. Kendisine muhatap seçerek yüce kelâmını ona vahyetmiş, kısa zamanda dâvasında başarılı kılarak düşmanlarına galip getirmiş, yaymaya çalıştığı hak dini dünyaya yayılmış, kıyamete kadar hükmünü geçerli kılmıştır. Bunun gibi daha sayamayacağımız pekçok nimete kavuşturmuştur.

Dünyada iken Cennetle müjdelenen Hz. Abdurrahman bin Avf anlatıyor:

" Bir seferinde Resulullah (sav) odasına doğru gitti ve içeri girer girmez kibleye karşı dönüp secdeye vardı. Secdeyi o kadar uzattı ki, Allah secdede ruhunu aldı sandım. Hemen yanına yaklaşım oturdum. Başını kaldırdı.

" Kimsin?" dedi.

" Abdurrahman" dedim.

" Ne var?"

dindersi.tk

" Ey Allah'ın Resulü, öyle bir secde yaptınız ki, Allah'ın secdede ruhunuzu almış olmasından korktum" dedim.

" Resul-i Ekrem (sav) şöyle konuştu:

" Cebrail bana gelerek Allah'ın şöyle buyurduğunu müjdeledi: 'Kim sana salât ve selâm getirirse, Ben ona rahmet ederim.' Bunun üzerine ben de Allah'a şükür secdesinde bulundum."